

مشاهیو عالم

۳۴۷ - ۴۲۷ افلاطون

Platon 427 - 347

دوهبن شاگرد سقراط حکیم افلاطون فیلسوف مشهور است بقولی

(۱) Egine در ۴۲۸ قبل از میلاد در جزیره (ازین) (۱)

متولد شده خانواده اش از پدر به (کدروس) (۲) و از

مادر به [سان] Solon (۳) منسوب بودند . -

افلاطون ابتداء موسوم به (اریستکلیس) Aristaclés بوده

بعلت پنهانی شاهزاده و وسعت فاصله با افلاطون ملقب گشت . -

در اوایل زندگانی مدتی به تبع در علم عروض و نظم اشتغال

داشته پس از چندی از سرودن شعر کاتره کجوبی اختیار کرده

شاکردن سقراط حکیم را قبول وجد وجهد خود را صرف فلسفه و

حکمت الهی نمود

(۱) یکی از جزایر یونانستان که در ۴۹۰ قبل از میلاد در تصرف ایرانیان بود

(۲) یکی از سلاطین یونان

(۳) یکی از حکماء سیمیونیان که در آئینه شرح حال هر یک را مفترض خواهیم شد

پس از مرگ -قراط افلاطون با رفقای همدرس خویش از آتن خارج و مدتی در (مکار Mégare) (۴) اقامت کرده بعد برای پیشرفت مقاصد خود منفردا شروع بسیر و مسافرت در اطراف و آنها نمود

کوید ابتدای مسافرتش به بندر [سیرن Cyrène] (۵) بعد به مصر و آسیای صغیر بوده است

پس از مراجعت با تن وزمانی توقف مجدداً شهر (سیراکوز) در جزیره سیسیل Sicile (۶) عزیمت نموده در آنجا (دیون Dion) که یکی از متقدین بود مجدوب افلاطون شده شاکردی او را پذیرفت چون افلاطون بی پرده و فاش مردم را تبلیغ نمود و بدون هراس و تعلق اعمال متقدین و حکمفرماان را تقبید نمیکرد مورد سخط [دنیس لانسین Denys l'Ancien] حکمران دیسپوت [سیراکوز] (در ۴۰۵ قبل از میلاد) شده او افلاطون را توقيف و در جزء بردگان و اسراء خود بخارج بفروخت ، -

[آنسرس Annicéris] که یکی از دوستان ها اخلاص و

[۴] یکی از بlad یونان که بین آتن و Corinthe واقع است

[۵] یکی از بنادر شمال افریقا که پس از کار تأثیر همترین شهر تجزئی بوده

[۶] بزر کنرین جزیره بحر الروم که واقع است در جنوب غربی ایتالی

هنری افلاطون بود او را از قبیل اسارت رها نیم و افلاطون به آتن

برگشت

افلاطون مقارن سال ۳۸۷ یا ۳۸۸ قبل از میلاد در آتن تأسیس

یک [مجلس علمی] یا (آکادمی) کرد و این اولین موسسه

فلسفی بود که در مملکت یونان تشکیل یافت و بلکه سر مشق

[مجلس علمی] یا (آکادمی ها) نی شد که بعداً در سایر

مالک بوجود آمد در سنه ۳۶۷ قبل از میلاد پس از مرگ

(دنیس لانسین) Denys l'Ancien مجدداً به (سیراکوز)

دنیس رقه باعید اینکه شاید پسر او (دنیس لوزن) Syracuse

را رجیس نوب افکار فلسوفی فانه خود نموده بوسیله او

بعدها صد مکتوونه خود پژوهشی آمده ولی مطالعه فانه این باز نیز تبر مقصودش

بهدف اجابت اصابت تموده ما بوسانه به آتن مراجعت نمود

دفه سوم نیز سال ۳۶۱ قبل از میلاد به (سیراکوز) Syracuse

رفت و مقصودش دو این دفعه التمام مناقشه بود که بین (دنیس لوزن)

ورفیقش (دیون) Dion حادث شده بود

ولی بدینختانه این مرتبه هم بدون اخذ تبیجه مطلوبه موادت با آتن

کرد و بعد از آن کایه جد و جهد خود را صرف تعلیم و تربیت انسان

وطن خویش کرده بالاخره در سال ۳۴۷ قبل از میلاد از این دار
فانی بسای دیگر شتافت

افلاطون بنویه خود شاگردی چون ارسسطو تربیت نمود که
ما در جای خود شرح حال این فیلسوف معظم را نیز بعرض قارئین
محترم خواهیم رسانید

افلاطون در حکمت ابدان و معالجات امراض نیز همارتی داشته
وبسا امراض مزمنه را بتجویز و ترکیب برخی از باتات شفا می
بخشیده و مخصوصاً در علم گیاه تئاتری اطلاعات کافی داشته است

افلاطون میگفت: « انسان روح بسمی طی در بدن دارد که
اصل آن روح از منبع الوهیت است و همان روح است که در
موقع مفارقت [حیات پوشانه که انسان را با عالم خود که خواهد برد]

باز میگفت: « برای انسانی که توییخ در دروغ شود همین
قدر کافی است که او دروغگو است و برای منع او از دروغ
خوف و اضطراب او کافی است زیرا که راست نمیگوید »

باز میگفت: « جهل و نادانی هر کس بزیاد سخن گفتن شناخته
میشود در صورتیکه آن سخن نه او را فاندہ دهد نه باعث
ارتقایش گردد مخصوصاً اگر از چیزی خبر دهد که از او

سؤال نشده است »

(۱) idéalisme [ایدآلیزم] فلاسفه عالم اصول فلسفه افلاطون را

گفته اند و برخی دیگر از حکمای آلهی عقیده آن حکیم را با قانون مسیحیت تزدیک دانسته اند بهر حال ما در آنچه اصول عمدۀ عقاید فلاسفه مختلف اعتمده را مقدّر خواهیم شد .

رسائل و تصویفات افلاطون در این قرن نیز در ممالک متمدن

از شاهکار های بزرگ است و از قرار یکه موژخین اروپ مینویسند

افلاطون در بیانات و مطالب خود جنبه عروضی و شعری را پیشتر

از جنبه فلسفی منظور و معنی داشته و اهمیت داده است

تعداد تألیفات عالیه افلاطون را که بدست بدست رسیده و غالباً

بطرز مکالمات و محاورات کاهله را بجزی خود داشت سقراط ^{فرانک} یافلاسفة دیگر است

ایشت و هشت مجلد نوشته ^{آنده} ^{و ما} عمده آن کتب را بنظر قارئین

میرسانیم .

(۱) : (لو کربن) Le Criton کتابی است عبارت از

مکالمات سقراط با یکی از شاکردان خود موسوم به [کربن]

متمول یونانی که در زندان حضور یافته و طریق چاره و استیخالاص

(۱) بلسوئی که حقایق عالم طبیعت را خیال داند

را بمربی خود ارائه میدهد و سقراط جواباً احترام قوانین مملکت را

ییان نموده واو را اندرز و نصیحت مینماید

(۲) : (کتاب اثبات بی تقصیری سقراط) در این کتاب

نطقوها و خطابات مهمی که سقراط در حضور (آوثوپاز) Aréopage

(عدیله اعظم) در جواب اتهامات دشمنان نموده جمع کرده است

و افلاطون این کتاب را پس از وفات سقراط نوشته است .

(۳) : (کتاب المرانی) زیرا این کتاب را افلاطون

بطرزی مبکی و حزن انگیز نگاشته و مرانی در وفات سقراط نوشته

گرچه دو این کتاب مصنف در علم اخلاق و حقایق عالم حیات نیز

قلم فرسائی نموده ولی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعه ادبی از نگارش نکرده اور این تذکرہ

چگونگی وفات سقراط بوده است ^{مطالعه ادبی و مطالعه علوم انسانی}

[۱] محاکمه بسیار عالی آتن که اعضاء آن از سی و یک قاضی

جمهوری طاب بونان مرکب بوده اند و این عدیله اعظم برای

قضاؤت و رسید کی مجازات و وضع قوانین و جرائم عده ترتیب

یافته و بعلت رسیت احکام و فقدان ناسخ و منسوخ حقیقت اقتدارش

در تمام دنیا مشهور کردید و هنوز کلمه [آرنهپاژ] درالسن

خارجی افاده مجالس علیه ملوکانه منصفانه را میکند

(۴) (تعریف حسن و جمال) Le Phèdre این کتاب را در ایام جوانی نوشته است
 (۵) Le Banquet (لوبانکه) در این کتاب عنوان عشق را موضوع بحث قرار داده و در تصریح و تعریف عشق از اصول حکمت آله‌ی سocrates بیانات می‌کند
 (۶) [جمهوریت] که عبارت از دوازده جلد کتاب در تعلیمات طرق مختلفه امارات و سلطنت واوضاع سیاست و اصول حمله داری است
 (۷) [تیمه] کتابی است در فاسقه طبیعت و آثار خلاقت که با قلمی هنرمند نوشته است
 (۸) [لو گرژیاس] Le Gorgias (۸) مباحث عالیه در عالم معانی بیان است مخصوصاً اصول حکمت آله‌ی و فصول متعقبه با نرا در این کتاب تشریح نموده و مقاطعات سوفسٹائیان را با ادله و براهین رد مینماید پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رسال طلحه طومانیان Le Phèdre [۱] غیر از کتاب مذکور یکی از رسائل مهمه شاعر مشهور فرانسوی Racine [راسین] است که شامل پنج بردۀ رقت انگلیز است در سال ۱۶۷۷ میلادی نوشته و نیز در علم ارباب انواع یونانیان زوجه Thésée [تزه] و دختر Minos [مینوس] بوده است.
 وهم نام قصه سرای لاتی است که بطرز مضحك اخلاق شعرای محاصر خود را معرفی کرده جاتش از ۳۰ قبله از میلاد الی ۴ بعد از میلاد بوده است.

(آتلاندید) Atlandide (لو کریتیاس) Le Critias (۹)

رساله ایست متمم دو جلد فوق الذکر [تیمه] و (جمهوریت)

كتابی است [سفسطه] (لوسو فیست) Le Sophiste (۱۰)

بطرز سؤال وجواب زیرا اصول و قاعده تعلیمات سقراط بدین ترتیب

بوده است و علمای اروپ این قاعده را در تعلیم از آن فلسفه

اقتباس نموده اند

Les lois (۱۱) (قوانین) عبارت از دوازده جلد کتاب

است بطريق مکالمه در علم کلام و صنعت حق و خطابه نوشته و

در فنون و ادبیات عالیه سخن میبرانند

Le Philèbe (۱۲) [لوفیلب] کتاب محاورات و مکالماتی

است از زبان سقراط کمترایچه بعقلی و طاشهر ترکی در فاعلیت اختیار

انسان ما بین این دو سلطنت سایل نباشد قلایل منعنه میگوید

Le Politique (۱۳) (سیاست) در واقع متمم کتاب

[سفسطه] است

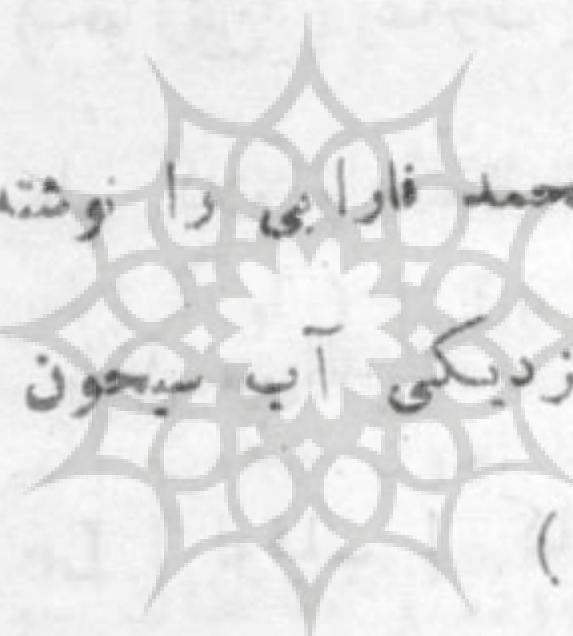
Le Protagoras (۱۴) [لوپروتا گوراس] دو این کتاب

بطور سخر به بطريق مکالمات بر ضد ورقا و سوفسطائیان نوشته

و در تحت عنوان [اگر فضیلت و تقوی ممکن التعلیم باشد]

اعترافاتی کرده است

خاتمه : دانایان عالم طبیعت « معلم » کسی را دانسته اند که
جون با عالم در هر علمی از علوم رسمی مباحثه کند معلم کامل آن
افراد بعجز نماید چنانچه تقریباً در امتداد دو هزار و پانصد سال
تا امروز بیش از سه تن بشرف اسم معلمی ناول نشده اند معلم اول
با اختلاف آراء جمعی افلاطون و فرقی ارساطو و گروهی دیموکریت
را گفته اند

معلم دوم ابو نصر محمد فارابی را نوشته اند (فاراب شهری
است از ترکستان در ترکی آب سیحون و گویند وطن اصلی
حکیم آنجا بوده است)

معلم سوم ابن سینا^{بیخواری} از اصحاب نوگاه اند اگرچه گویند
ابو علی سینا در همدان^{بلیرای علم} در مجلس سلطان حضور
دانشمندان عالم آن زمان طرح مجادله ریخت همه را در جواب عاجز
گذاشت جز علم موسرقی و شبیه که بدین علت در معلمی نالث
او حرف دارند در صورتیکه بعد ها در ابن دو علم بطوریکه باید
کامل شد معهدنا مینویسد بهمین جهة شیع الرؤوس ملقب گشت